

[Arne Melchior]

erne i dag kender, før vi giver vort endelige bud på dem.

Men jeg vil gerne sige, at jeg vil gå ud i valgkampen og sige til vælgerne – og jeg er sikker på, ikke at de stemmer på mig af den grund, men på, at de ikke har noget imod at høre det – at der fordres såmænd ikke noget særlig tungt; der er ingen, der skal piskes med skorpioner. Jeg vil bede de forsamlinger, jeg kommer til at stå over for, om at tænke på, hvordan de havde det i 1974, og så spørge dem, om de synes, det var så ringe. Når de så har svaret, at det såmænd ikke var så ringe, vil jeg spørge dem, om de er villige til at leve 2–3–4 år på den standard, og så vil de givetvis sige ja. Værre er det altså ikke; der mangler kun viljen til både at sige det og gøre det.

Jeg minder om, hvad der blev sagt i prædiken ved åbningsgudstjenesten i tirsdags; det gælder nok så meget at give folk noget at leve for, som det gælder at give dem noget at leve af, for generaliserende sagt har folk i dette land noget at leve af.

Nulvækst – der vil man aldrig finde CD. Det er naturstridigt at stille uret på nulvækst. Man kan spare, man kan være fornuftig i sine dispositioner, men man kan ikke standse den menneskelige natur.

Vi vil pege på to projekter, nemlig a-kraft og Storebæltsbroen, som vi anser for meget nødvendige at få sat i gang, også i de økonomisk stramme tider, vi har. I øvrigt er der ikke noget økonomisk problem i det, for det lånebehov, der findes for disse opgaver, kan opfyldes på markedet, og det vil ikke på nogen måde i forringende grad berøre vor øvrige låne- eller økonomiske situation.

Storebæltsbroen og a-kraften er projekter, som vil gavne energi, teknologi og dermed økonomi, men det er også nationale udfordringer, som vil gavne folkets sjæl og inspiration.

Om valgprogrammerne kun dette: lov ikke for meget! Husk, kære kollega, de 6½ mia kr., som vi hørte om i fjor sommer, i fjor efterår og endnu i marts i år fra denne talerstol, de 6½ mia kr. i underskud var, hvad man kunne acceptere!

Loven er ærlig, men holden besværlig. Den gode vilje ser Vorherre på, men vælgerne ser altså på resultaterne. Et af resultaterne af dette valg kan meget nemt blive en firkløverregering. Hr. Hjortnæs vil have, vi skal gå

til valg på en fælles politik. Ja men som jeg allerede har sagt, hr. Hjortnæs: gik SV til regeringsdannelsen i fjor på en fælles politik? Må vi så ikke få den at vide? Det gjorde den ikke, det er bevist – I har selv bevist, at det gjorde I ikke. Hr. Niels Helveg Petersen vil gerne have, vi skal have et fælles program. Ja men da hr. Niels Helveg Petersen for nogle år siden vendte hjem fra Bruxelles, erklærede han jo straks socialdemokratiet sin kærlighed og ville gerne danne regering sammen med S, og det vil han igen i dag. Har vi da et fælles program fra S og R? Hvorfor skulle vi være mere forpligtede til at fremlægge et sådant fælles program? Men det kunne blive godt med en sådan SR-regering! Når man kigger sig om i kredsen af radikale ministeremner, træder hr. Bernhard Baunsgaard lysende frem, og det skal nok blive en god justitsminister. Så bliver der i hvert fald mere tyveri af kompetence og ikke ret og rimelighed og orden, for den slaphed, som forespørgsler og spørgsmål i dette ting fra dette ærede medlem er udtryk for, er der grund til at frygte.

Jeg frygter også for den glimrende form for ØD, som er udviklet i samfundet i de sidste par årtier derved, at nu nogle og tres procent af befolkningen selv ejer deres bolig. Jeg hører ikke til den lykkelige del af befolkningen, men jeg er glad på landets og på de pågældende familiers vegne over, at ejendomsretten nu er spredt så meget uden lovgivning derom, uden tvang og påbud, at det er lykkedes at få denne spredning af ejendomsretten. Men det bliver ikke morsomt under en SR-regering at høre til de nogle og tres procent.

Så siger man: ja men der skal reformer til i nedgangstider, og så peger man på, hvornår socialreformen kom osv. Må jeg gøre opmærksom på, at det er historieforfalskning. De reformer, der er indført i dette og andre lande i baissetider, i nedgangstider, til dem er grunden blevet lagt, de er forberedt og gennemarbejdet, mens det gik godt, og mens man havde inspiration til noget sådant. Så kom altså gennemførelsen tilfældigvis, da livet jo er bakke-dal – ikke mindst det økonomiske liv – på et tidspunkt, hvor der var nedgangstider, men det er ikke dér, de er planlagt eller besluttet indført.

Men derfor kan vi da godt inspirere hinanden, og det skal vi bl.a. gøre for en bedre